

ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHỨNG QUỐC HOA KỲ

Phòng Thông tin - Văn hoá

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh

Hà Nội, Việt Nam

(84-4) 831-4580 -- Fax: (84-4) 831-4601

TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ CỦA BỘ NGOẠI GIAO MỸ
CHƯƠNG TRÌNH NGHỊ SỰ CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI CỦA MỸ, 3/2001
AN NINH QUỐC GIA CỦA MỸ: CHÍNH QUYỀN BUSH

**SỰ CAN DỰ CỦA MỸ TRÊN TRƯỜNG QUỐC TẾ:
THỜI ĐIỂM CHO CƠ HỘI LỚN**

Phát biểu của Ngoại trưởng Colin Powell về các vấn đề chính sách đối ngoại chủ chốt

Ngoại trưởng Mỹ Colin Powell nói nước Mỹ giờ đây đang đứng trước một "vận hội lớn" bởi vì "không có hệ tư tưởng nào khác có thể thực sự cạnh tranh được với hệ tư tưởng mà chúng ta mang lại cho thế giới". Ông nói, nước Mỹ phải "sử dụng sức mạnh mà chúng ta có - sức mạnh chính trị, sức mạnh ngoại giao, sức mạnh quân sự, đặc biệt là sức mạnh lý tưởng - để duy trì sự dính líu với thế giới". Powell trở thành vị ngoại trưởng thứ 65 của Mỹ ngày 20 tháng 1 sau khi giữ chức Tổng tham mưu trưởng liên quân Mỹ (1989-1993) và cố vấn an ninh quốc gia cho chính quyền Reagan. Dưới đây là những trích dẫn từ các bài phát biểu gần đây của ngoại trưởng Powell phản ánh quan điểm của ông về những vấn đề chính sách đối ngoại chủ chốt của chính quyền tổng thống George Bush trong năm đầu ông ở cương vị này.

Sự can dự của Mỹ trên trường quốc tế

Khi tôi xem xét những thách thức của ngày hôm nay - dù đó là vấn đề Iraq, Trung Đông, vũ khí hủy diệt hàng loạt, buôn bán phụ nữ hay vấn đề nhân quyền - điều đã mang lại cho tôi sức mạnh mỗi ngày để đối phó với những thách thức đó và mang đến cho tôi hy vọng, đó chính là sự tin chắc rằng chúng ta có một hệ thống vận hành tốt. Đó là hệ thống tự do và hệ thống dân chủ của chúng ta. Đó là bản chất tự do trong mô hình kinh tế của chúng ta. Đó là hệ thống tin tưởng vào quyền cá nhân của mỗi con người.

Nếu chúng ta trung thành với những nguyên tắc của hệ thống đó, và nếu chúng ta ủng hộ hệ thống đó trên thế giới, chúng ta sẽ tiếp tục tái định hình thế giới một cách có lợi cho tất cả nhân loại.

Chính bởi vậy mà tôi cho rằng lúc này đây chúng ta đang đứng trước một cơ hội lớn. Không có hệ tư tưởng nào khác có thể thực sự cạnh tranh được với hệ tư tưởng mà chúng ta có thể mang lại cho thế giới. Hệ tư tưởng đó đã trụ vững. Hệ tư tưởng đó đã đánh bại Liên Xô. Hệ tư tưởng ấy đang làm Trung Quốc biến đổi mặc dù chúng ta không phải là không ý thức được rằng ở đó còn có nhiều thách thức.

Và những gì chúng ta phải làm là dựa vào những thành công đã đạt được, không chùn bước trước những thách thức và rủi ro, sử dụng sức mạnh chúng ta có, sức mạnh chính trị, sức mạnh ngoại giao, sức mạnh quân sự, và đặc biệt là sức mạnh lý tưởng - để duy trì dính líu với thế giới. Đó chính là những gì mà tổng thống Bush và đội ngũ an ninh quốc gia muốn thực hiện.

- Phát biểu khai mạc trước Ủy ban Quan hệ Quốc tế của Hạ viện, 7/3/2001

NATO

Trong chuyến công du đầu tiên của mình (kể từ khi trở thành ngoại trưởng) tôi không chỉ đến Trung Đông và Vịnh Pécxích mà còn quay trở lại Brúcxen để gặp gỡ những đồng nghiệp NATO và những đối tác Liên minh châu Âu mới (EU). Một NATO đã khác xưa. Một châu Âu cũng khác với châu Âu trước kia mà tôi biết rất rõ khi còn là một quân nhân trong thời kỳ Chiến tranh lạnh, khi tôi đứng bên vịnh Fulđ đội quân cận vệ Liên Xô tiến về phía mình...

Điều đó thật là tuyệt vời nhưng chúng ta phải nhớ rằng Liên minh vẫn vô cùng quan trọng. Bức thông điệp mà tôi gửi đến cho họ là: Mỹ sẽ vẫn tham gia Liên minh này cũng như với Liên minh châu Âu. Và chúng ta có thể xây dựng Liên minh ấy. Liên minh đó không mất đi. Liên minh đó không tan rã. Các đồng minh châu Âu của chúng ta muốn xem xét các vấn đề như Bản sắc An ninh và Phòng thủ châu Âu (ESDI). Chúng ta ủng hộ việc ESDI phải trở thành một phần quan trọng trong nỗ lực NATO của chúng ta và chúng ta nghĩ rằng họ hiểu điều đó. NATO vẫn tồn tại và vận hành tốt, chính vì thế mà 9 nước nữa đang chờ đợi để xem liệu họ có được tham gia vào Liên minh vĩ đại này không.

Tại sao họ (những nước từng tham gia Hiệp ước Vácava) lại muốn gia nhập NATO? Phải chăng là để trở thành đối tác của những bạn bè châu Âu khác của họ? Đúng vậy. Nhưng lý do thực sự là họ muốn gia nhập để có thể có được sự kết nối với pháo đài tự do, pháo đài đó ở chính nơi đây, khu vực Bắc Mỹ này mà đại diện là Mỹ và Canada. Đó chính là lý do tại sao họ muốn trở thành một phần của NATO, và đó cũng là điều giải thích tại sao chúng ta lại giữ cho Liên minh này phát triển. Tôi cho rằng trong tương lai chúng ta có tiềm năng để đưa NATO phát triển như vậy, như những gì nó đã làm được trong quá khứ: thành trì của an ninh, hòa bình và tự do trên dải đất Á - Âu rộng lớn, và là điều mà Nga sẽ phải tính tới. Tương lai của Nga là ở phía Tây, bởi vì họ cần công nghệ, thông tin, kiến thức kinh tế, tất cả đều đến từ phương Tây.

Một trong những thách thức mà NATO phải giải quyết trong mùa xuân và mùa hè năm nay là quyết định tiêu chuẩn mà chín nước này phải đáp ứng trước khi chúng ta xem xét kết nạp họ vào NATO. Như các bạn đều biết, có một loạt vấn đề nhạy cảm liên quan tới vấn đề này, cụ thể là đối với ba trong số những nước này, đó là các nước Bantích và quan hệ của chúng ta với Nga.

Trở thành thành viên NATO chủ yếu phụ thuộc vào những điều này: liệu họ có khả năng đáp ứng các tiêu chuẩn và đóng góp cho liên minh hay không? liệu chúng ta có khả năng bảo vệ họ theo những điều khoản của liên minh hay không? đặc biệt là liệu họ có khả năng đáp ứng các tiêu chuẩn về dân chủ, cải cách kinh tế và ổn định hay không?.

- Điều trần trước Ủy ban Quan hệ Quốc tế của Hạ viện, 7/3/2001
và Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện, 8/3/2001

Gìn giữ hòa bình Bancăng

Nước Mỹ cam kết đem lại thành công cho lực lượng gìn giữ hòa bình ở Bancăng. Cùng với các đồng minh NATO, chúng ta sẽ xem xét một cách cẩn thận và thường xuyên cấp độ và loại hình lực lượng gìn giữ hòa bình phù hợp. Chúng ta quyết tâm thực hiện những cam kết đối với sự ổn định ở khu vực, tránh bất cứ bước đi nào có thể làm nguy hại đến sự thành công của Liên minh. Chúng ta đảm bảo sẽ tham khảo đầy đủ ý kiến của đồng minh NATO khi xem xét vị thế lực lượng của chúng ta ở Bancăng, đơn giản là vì "chúng ta đã cùng bước vào thì sẽ cùng bước ra" và trong quá trình đó đảm bảo luôn có sự phối hợp đúng đắn về cân bằng lực lượng.

Mắcxêđônia

Chúng ta đã cho tất cả các nhà lãnh đạo trong khu vực và những ai đang cố gắng làm ngưng trệ tiến trình- những người hành động như những kẻ cấp tiến, cố gắng phá vỡ thực tiễn dân chủ - thấy rằng chúng ta sẽ sát cánh cùng chính phủ Mắcxêđônia. Chúng ta ủng hộ sự toàn vẹn lãnh thổ của Mắcxêđônia. Chúng ta sẽ phối hợp chặt chẽ với

chính phủ đó, một chính phủ liên hiệp để nó không bị tan rã bởi những hành động kiểu găngxtơ từ Kôxôvô tràn sang.

Lực lượng Mỹ cùng với đồng nghiệp NATO sẽ làm tất cả những gì có thể để kiểm soát Kôxôvô, ngăn không cho những kẻ thâm nhập từ Kôxôvô sang Măcxêđônia và đưa nước này vào tình trạng nguy hiểm. Về mặt ngoại giao, chúng ta sẽ can dự theo bất cứ cách nào có thể để đảm bảo Măcxêđônia có tự do và dân chủ, tự do lựa chọn tương lai của riêng mình mà không bị những phần tử cấp tiến có vũ trang quấy rối và phá hoại.

- Phát biểu trước Hiệp hội Báo chí Quốc gia, 23/3/2001

Nga

Chúng ta muốn là người bạn tốt của Nga. Chúng ta không quay lưng lại với Nga. Chúng ta không tìm cách chọc giận nước Nga, nhưng chúng ta sẽ cho những đồng nghiệp Nga thấy rằng quan hệ giữa chúng ta là mối quan hệ phát triển và chúng ta cần phải nói chuyện thẳng thắn với nhau.

Trong tuần này có một vấn đề (tuần 19 tháng 3) cần phải được giải quyết liên quan tới một điệp viên (Mỹ) dưới cái tên Richard Hannsen. Khi chúng ta điều tra, xem xét vụ này chúng ta cũng xem xét một vấn đề có tính liên tục trong quan hệ với Nga, đó là sự hiện diện tình báo của họ ở đây. Chúng ta quyết định phải phản ứng. Chúng ta đã tuyên bố trục xuất khoảng 50 nhà ngoại giao Nga khi phát hiện ra nhân viên cao cấp của Cục Điều tra Liên bang Richard Hannsen đã làm gián điệp cho Nga từ năm 1985.

Phản ứng của chúng ta rất thực tế, có cân nhắc, và vấn đề đã được giải quyết như chúng ta thấy. Đây chỉ là một vấn đề riêng rẽ chứ không phải một phần trong kế hoạch lớn. Chúng ta không lưỡng lự, không lùi bước trước vấn đề đó. Vấn đề đã được giải quyết rất thực tế.

Tôi đã có một cuộc đàm thoại dài với ngoại trưởng Igor Ivanov về vấn đề này và dĩ nhiên ông ta đã bày tỏ quan điểm của mình bằng những từ ngữ rất mạnh mẽ.

Chúng ta đã dàn xếp được vụ việc này bởi thế giới cần một mối quan hệ tốt đẹp giữa Nga và Mỹ. Thế giới cần chúng ta công khai tất cả những vấn đề cùng quan tâm: quan hệ song phương, quan hệ thương mại, các vấn đề khu vực, vũ khí, phòng thủ tên lửa - tất cả những vấn đề này sẽ được thảo luận.

- Phát biểu trước Hiệp hội Báo chí Quốc gia, 23/3/2001

Trung Quốc

Trung Quốc là một người khổng lồ đang cố tìm cho mình một hướng đi thích hợp trên thế giới, vẫn với một giới lãnh đạo cộng sản nhưng với một tính cách đặc thù Trung Quốc mà thực tế không phải là một loại hình nào khác ngoài tư bản chủ nghĩa, mâu thuẫn này đã gây nên một không khí căng thẳng bao trùm. Thách thức của chúng ta đối với Trung Quốc là làm những gì có thể, mang tính xây dựng, có ích và nằm trong lợi ích của chúng ta. Nhật Bản, Hàn Quốc, Úc, các đồng minh và bạn bè khác của chúng ta ở khu vực đều có lợi trong việc nuôi dưỡng mối quan hệ có tính xây dựng - và chúng ta muốn cộng tác với họ để đối phó với một Trung Quốc năng động.

Mặc dù với tư cách thành viên đầy đủ trong Tổ chức Thương mại Thế giới, với cách ứng xử ngày càng có trách nhiệm hơn trong khu vực cũng như trên thế giới, và quan trọng nhất là người dân Trung Quốc ngày càng được tự do hơn, Trung Quốc có thể vẫn chưa thực hiện được lời hứa của Tôn Dật Tiên một trăm năm trước đây. Nhưng chúng ta sẽ vẫn đối xử với Trung Quốc như nước này xứng đáng được hưởng. Trung Quốc không phải là một đối tác chiến lược. Trung Quốc cũng không phải là kẻ thù tất yếu và không thể khoan nhượng được. Trung Quốc là một đối thủ cạnh tranh và là một kẻ thù tiềm tàng ở khu vực, nhưng cũng là một đối tác thương mại sẵn sàng hợp tác ở các khu vực - chẳng hạn như Triều Tiên - nơi chúng ta có những lợi ích chiến lược chồng chéo. Trung Quốc là như vậy đó;

nhưng Trung Quốc không phải là kẻ thù của chúng ta và thách thức đối với chúng ta chính là giữ cho Trung Quốc ở vị trí như vậy.

Mỹ từ lâu vẫn thừa nhận một nước Trung Quốc duy nhất. Trên tinh thần đó, Đài Loan là một bộ phận của Trung Quốc. Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa và Đài Loan giải quyết những khác biệt trên tinh thần đó như thế nào là tùy họ - chừng nào vũ lực không phải là một trong những biện pháp được sử dụng. Trong khi đó chúng ta sẽ sát cánh cùng Đài Loan và hỗ trợ nhu cầu phòng thủ của họ, phù hợp với Đạo luật quan hệ với Đài Loan- cơ sở cho cam kết của chúng ta đối với nền dân chủ siêng năng, cần cù và thịnh vượng này. Hãy để tất cả những ai nghi ngờ, dù theo bất cứ quan điểm nào, tin rằng chúng ta muốn và yêu cầu một giải pháp hòa bình, có thể chấp nhận được đối với tất cả mọi người ở hai bờ eo biển Đài Loan. Đây là một trong những vấn đề cơ bản mà chúng ta cảm nhận được rất rõ và vấn đề đó phải được làm rõ một cách tuyệt đối.

- Phát biểu khai mạc, Điều trần trước Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện, 17/1/2001

Chuyến thăm của Phó Thủ tướng Trung Quốc Tiền Kỳ Tham

Chúng tôi đã có hàng loạt cuộc tiếp xúc tuyệt vời với Phó Thủ tướng Trung Quốc Tiền Kỳ Tham (21-22 tháng 3 tại Washington). Đó là một người cởi mở, muốn được nghe ý kiến từ phía chính quyền mới. Ông ta muốn truyền đạt những cảm nhận sâu sắc về những gì đang diễn ra trong nền kinh tế nước mình, muốn chúng ta hiểu mối quan ngại của họ về vấn đề Đài Loan, và chắc rằng ông ta cũng hiểu mối quan ngại của chúng ta.

Chúng ta không tìm một từ đơn giản để mô tả mối quan hệ phức tạp này, nhưng phải thừa nhận rằng đó là một mối quan hệ phức tạp. Chúng ta là những đối tác thương mại, và sẽ là những đối thủ ở khu vực, nhưng có rất nhiều điều chúng ta có thể cùng thực hiện và phải cùng nhau thực hiện, để đưa Trung Quốc hội nhập hơn nữa vào cộng đồng quốc tế, để gia nhập WTO. Để quá khứ lui lại phía sau, chúng ta hãy cùng nhau tiến về phía trước theo những con đường và những định hướng tích cực hơn, đồng thời bảo vệ lợi ích của mỗi bên.

- Phát biểu trước Hiệp hội Báo chí Quốc gia, 23/3/2001

Bắc Triều Tiên

Bắc Triều Tiên là một chế độ độc tài đã bị suy yếu. Chúng ta không ảo tưởng về chế độ này. Chúng ta cũng không ảo tưởng về bản chất của người lãnh đạo Bắc Triều Tiên. Ông ta là một tên độc tài nhưng đang sống trong một xã hội thất bại mà dù thế nào đi chăng nữa cũng phải mở cửa nếu không muốn sụp đổ. Dù có mở cửa chế độ này vẫn rất có thể bị sụp đổ.

Tổng thống Bush ghi nhận những gì mà Tổng thống Hàn Quốc Kim Dae Jung đã làm để mở cánh cửa đó, như thường được nhắc tới (trong hội nghị với người đồng nhiệm Bắc Triều Tiên Kim Jong Il tháng 6 năm 2000), ủng hộ ông và giúp ông thực hiện những dự định trong năm nay. Chúng ta cũng sẽ xem xét những việc dự định thực hiện khi can dự với Bắc Triều Tiên, khi cho rằng đã đến lúc phải tái can dự với chế độ này.

Chúng ta cũng bày tỏ mạnh mẽ nhất mối quan ngại về nỗ lực của Bắc Triều Tiên nhằm phát triển các loại vũ khí hủy diệt hàng loạt và phổ biến các loại vũ khí đó, tên lửa cũng như các nguyên liệu khác, không chỉ trong khu vực mà còn trên cả thế giới. Nước này là nguồn phổ biến vũ khí rất lớn.

Khi xem xét những yếu tố trong đàm phán mà chính quyền trước để lại chúng ta thấy một số nhân tố rất hứa hẹn. Nhưng điều còn thiếu là một cơ chế kiểm soát và thẩm tra phù hợp để thúc đẩy các cuộc đàm phán với chế độ này.

Dưới chính quyền Clinton, người Bắc Triều Tiên đã không tham gia đàm phán một cách nghiêm túc.

Bởi vậy Tổng thống nói chúng ta phải tận dụng thời gian, cùng nhau đưa ra một chính sách toàn diện, đúng hướng, thời gian và tốc độ do ta lựa chọn, chúng ta quyết định và quyết tâm can dự với chế độ Bắc Triều Tiên một cách tốt nhất.

- Điều trần trước Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện, 8/3/2001

Trung Đông

Ở Trung Đông chúng ta có một thách thức lớn đối với tiến trình hòa bình. Tôi hoan nghênh những cam kết của các vị tổng thống trước vì những nỗ lực không mệt mỏi của họ trong việc tìm kiếm một giải pháp cho cuộc xung đột đã kéo dài nửa thế kỷ với những căn nguyên từ xa xưa. Tổng thống Bush cũng theo đuổi mục tiêu này. Chúng ta tìm kiếm một nền hòa bình vĩnh viễn trên cơ sở hỗ trợ kiên định cho an ninh của Ixraen, khát vọng hợp pháp của người dân Palétxtin, bạn bè trong thế giới Ảrập và kiên quyết khẳng định rằng bản thân các bên liên quan phải tạo ra hòa bình.

Chúng ta lên án tình trạng bạo lực gia tăng ở khu vực và khuyến khích các bên làm những gì có thể để chấm dứt tình trạng bạo lực đó. Không thể theo đuổi hòa bình trong tình trạng bạo lực như vậy. Chúng ta cũng cam kết sẽ tập trung nỗ lực đối với toàn bộ khu vực chứ không chỉ riêng tiến trình hòa bình. Chúng ta sẵn sàng hợp tác với tất cả các bên trong khu vực để đạt được một giải pháp toàn diện. Hòa bình cho Israel có nghĩa là hòa bình cho tất cả các nước láng giềng của họ, kể cả Syria, nơi chúng ta cần dựa vào cơ hội khi Israel rút quân khỏi Lebanon.

- Phát biểu khai mạc, Điều trần trước Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện, 17/3/2001

Chuyến thăm của Sharon

Thủ tướng Israel Sharon có mặt tại Washington ngày 20 tháng 3 và chúng tôi đã có những cuộc nói chuyện rất cởi mở và thẳng thắn như giữa hai người bạn. Chắc rằng Ixraen hiểu cam kết toàn bộ của chúng ta đối với an ninh của họ, đồng thời, chúng ta nói về những gì chúng ta phải cố gắng thực hiện- hợp tác với bạn bè Ảrập trong khu vực, hợp tác với chủ tịch Arafat- để kiểm soát tình trạng bạo lực, cả hai bên đều phải kiềm chế để làm dịu tình hình, từ đó có thể phục hồi các hoạt động kinh tế và để người dân một lần nữa cảm thấy an toàn và được bảo đảm trong khu vực mình sinh sống.

Hãy để cho hợp tác và phối hợp an ninh giữa hai bên lại được tiến triển. Sau đó khi tình hình đã ổn định hơn, chúng ta có thể bắt đầu thảo luận tiến tới hòa bình một lần nữa, điều mà cả hai bên đều mong muốn, điều mà cả hai dân tộc đều cần có để cùng nhau chia sẻ vùng đất linh thiêng này.

Irắc

Tình hình ở Irắc chính là mục đích cơ bản trong chuyến công du tháng 2 của tôi tới Vịnh Pécxích và khu vực Trung Đông. Khi chính quyền Bush chính thức nắm quyền ngày 20/1, tôi nhận ra rằng chính sách Irắc của chúng ta đang bị đe dọa. Chúng ta đang mất đi sự ủng hộ đối với cơ chế trừng phạt đã phục vụ rất đắc lực trong 10 năm qua của Liên hợp quốc.

Đối với tôi, dường như điều trước tiên chúng ta phải làm là thay đổi tính chất của cuộc tranh luận. Chúng ta bị cáo buộc một cách sai lầm, chúng ta đang phải chịu đựng một gánh nặng, rằng chúng ta đang làm tổn hại người dân Irắc, trẻ em Irắc và bởi vậy chúng ta cần phải bẻ gãy lập luận đó. Mục đích của lệnh trừng phạt là theo đuổi việc hạn chế vũ khí hủy diệt hàng loạt.

Do vậy hãy bắt đầu nói về việc chế độ Irắc đang đe dọa trẻ em như thế nào, trẻ em của họ, trẻ em Ảrập Xêút, Côoét, Siri và trẻ em trong toàn khu vực. Những gì Sađam Hutsen gây ra đã đưa chúng vào tình trạng nguy hiểm như thế nào. Và chúng ta phải bẻ gãy những lập luận chống chúng ta của ông ta.

Sau đó phải xem xét đến các lệnh trừng phạt. Có phải những lệnh trừng phạt này đang được sử dụng để theo đuổi vấn đề vũ khí hủy diệt hàng loạt hay không, hay ngày càng có vẻ như chúng đang làm tổn hại tới người dân Irắc? Tôi nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề này là loại bỏ những mục trong cơ chế lệnh trừng phạt mà chỉ thực sự áp dụng đối với những vấn đề dân sự và những người được lợi, chỉ nên tập trung lệnh trừng phạt vào việc hạn chế vũ khí hủy diệt hàng loạt và các mục trực tiếp liên quan đến việc phát triển vũ khí hủy diệt hàng loạt mà thôi.

Tôi đã mang bức thông điệp này đi khắp khu vực và thấy rằng bạn bè Ả-rập của chúng ta, cũng như thành viên P5 (5 ủy viên thường trực Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc - Mỹ, Anh, Pháp, Trung Quốc, và Nga) và một số đồng nghiệp của tôi ở NATO đều nhìn nhận đây là một biện pháp khả thi và cho rằng chúng ta nên tiếp tục đường hướng này. Để xem liệu có cách nào tốt hơn để sử dụng những lệnh trừng phạt này nhằm theo đuổi việc hạn chế vũ khí hủy diệt hàng loạt và bác bỏ lập luận rằng chúng ta đang làm tổn thương người dân Irắc hay không. Chính Hút-sen mới là kẻ đang làm tổn thương người dân Irắc chứ không phải chúng ta.

Đã có thừa đủ tiền để chế độ này trang trải cho những nhu cầu của họ. Tuy nhiên, không phải vì có thay đổi trong chính sách trừng phạt kiểu mới này mà có thêm tiền, nhưng sẽ có sự linh hoạt hơn đối với chế độ này nếu họ tận dụng sự linh hoạt đó để giải quyết những nhu cầu của người dân của mình.

Về cơ bản chúng ta rút khỏi cơ chế trừng phạt này như thế nào? Các thanh sát viên phải quay trở lại Irắc. Nếu Hút-sen muốn thoát khỏi lệnh trừng phạt này, nếu ông ta muốn giành lại được quyền kiểm soát các khoản đổi dầu lấy lương thực, cách duy nhất là để các thanh sát viên quay trở lại. Nhưng chúng ta sẽ không khẩn khoản xin ông ta cho thanh sát viên trở lại mà gánh nặng giờ đây đặt lên vai ông ta vì chúng ta kiểm soát tiền; chúng ta sẽ tiếp tục hạn chế vũ khí hủy diệt hàng loạt; Thừa ngài lãnh đạo chế độ Irắc, ngài sẽ không còn lập luận rằng chúng tôi đang làm tổn hại nhân dân của ngài chứ.

Nếu các thanh sát viên quay trở lại Irắc để thực hiện công việc của mình và chúng ta hài lòng về những đánh giá ban đầu của họ, có thể chúng ta sẽ tạm hoãn lệnh trừng phạt. Ở thời điểm nào đó trong tương lai, khi đã hoàn toàn chắc chắn rằng không có vũ khí hủy diệt hàng loạt, chúng ta có thể xem xét việc dỡ bỏ lệnh trừng phạt. Nhưng đó là một chặng đường dài trong tương lai. Bởi vậy đây không phải là nỗ lực nhằm giảm nhẹ lệnh trừng phạt mà là để cứu vãn chính sách trừng phạt đang bị sụp đổ.

Là một phần trong biện pháp giải quyết vấn đề này, chúng ta cần phải làm cho chế độ Irắc hiểu chúng ta có quyền tấn công quân sự bất cứ hoạt động nào, bất cứ thiết bị nào mà chúng ta thấy không phù hợp với nghĩa vụ của họ để loại bỏ vũ khí hủy diệt hàng loạt.

Xem xét phần việc của chúng ta tại Liên hợp quốc, ở các vùng cấm bay, chúng ta đang đánh giá xem các chính sách có được thực hiện một cách có hiệu quả nhất hay không. Chúng ta đang hỗ trợ cho các hoạt động của phe đối lập ở Irắc. Đối tượng cơ bản mà chúng ta hỗ trợ là Quốc hội Irắc, và tuần trước tôi đã chi thêm số tiền mà Quốc hội Mỹ đã giành cho chúng ta để hỗ trợ những hoạt động của họ. Chúng ta cũng đang xem xét có thể hỗ trợ những gì hơn nữa và những hoạt động nào khác của phe đối lập có thể được đưa vào chiến lược nhằm thay đổi chế độ này.

Và bởi vậy tôi nghĩ đây là một đánh giá đầy đủ, toàn diện để đưa chế độ liên hiệp quay trở lại, đặt gánh nặng lên chế độ Irắc, tập trung vào vấn đề quan trọng đó là vũ khí hủy diệt hàng loạt và làm ông ta bị cô lập, bị kiểm chế. Hy vọng là ngày đó sẽ đến khi tình hình cho phép, hoặc điều đó sẽ xảy ra ở Irắc, chúng ta sẽ thấy sự thay đổi chế độ, một sự thay đổi tốt đẹp hơn cho thế giới.

- Phát biểu trước Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện 8/3/2001

Tây bán cầu

Không có gì bất ngờ khi các cuộc gặp gỡ đầu tiên của Tổng thống Bush là với Thủ tướng Canada Chretien và tổng thống Mêhicô Fox. Chúng ta hiểu Mêhicô quan trọng như thế nào đối với chúng ta - đối tác thương mại lớn thứ hai sau Canada. Chúng ta đã bắt đầu làm việc với tổng thống Fox để bắt đầu một quá trình mới giải quyết các vấn đề cùng quan tâm. Tôi sẽ chủ trì các ủy ban đã được thành lập tại hội nghị thượng đỉnh đó để giải quyết vấn đề nhập cư. Khu vực tự do thương mại Bắc Mỹ (NAFTA) là một động lực lớn giúp dỡ bỏ những rào cản và đem lại cơ hội cho Mêhicô, giúp Mêhicô tạo công ăn việc làm cho người dân và xử lý vấn đề nhập cư mà chúng ta đang phải đối mặt.

Chúng ta cũng cam kết với kế hoạch Andean, vượt lên cả kế hoạch Cólombia, để đối phó với vấn đề buôn bán ma túy ở khu vực này. Đó cũng là lý do để chúng ta trông đợi Hội nghị thượng đỉnh các nước châu Mỹ tổ chức vào tháng tư ở Quêbec, nơi tất cả các nước dân chủ của bán cầu này tập hợp lại để bàn về dân chủ và giáo dục. Đó là hai nội dung cơ bản trong chương trình nghị sự. Sau đó chúng ta sẽ nói về thương mại và Hiệp định tự do thương mại của các nước châu Mỹ, từ đó chúng ta sẽ được kết nối từ đỉnh của bán cầu cho tới nơi tận cùng, với những rào cản thương mại được gỡ bỏ và tất cả các nước ở bán cầu này sẽ được tiếp cận với thông tin về công nghệ và các tiềm năng để tạo nên sự giàu có mà hệ thống thương mại tự do đem lại.

- Phát biểu khai mạc trước Ủy ban Quan hệ Quốc tế của Hạ viện 7/3/2001

Châu Phi

Chúng ta cần tiếp tục liên kết thực sự với châu Phi hơn nữa. Một trong những hoạt động quan trọng nhất của Quốc hội trong năm qua là thông qua Đạo luật Cơ hội và Tăng trưởng của châu Phi. Tự do thương mại quan trọng đối với toàn thế giới, nhưng mỗi khu vực lại đòi hỏi một mô hình thúc đẩy tự do thương mại khác nhau. Đạo luật này là biện pháp đúng đắn nhằm đưa châu Phi vào một thế giới thịnh vượng hơn, một thế giới của các thị trường mở và các dòng vốn tự do.

Với những nền kinh tế mạnh như Nam Phi, cuối cùng là Nigêria và các nước châu Phi đang chuyển đổi khác, chúng ta có thể bắt đầu thay đổi cuộc sống của những người dân nghèo nhất châu Phi. Chúng ta cũng biết rằng người châu Phi cần phải nỗ lực hơn nữa cho chính họ. Ở Nigêria, điều này có nghĩa là tiến hết tốc lực về phía trước với việc tư nhân hóa và mở cửa hơn nữa nền kinh tế Nigêria. Ở Siêra Lêôn, Libêria, Angôla, Cônggô và các nơi khác, điều này có nghĩa là ngừng chém giết, tước vũ khí khỏi tay trẻ em, chấm dứt tham nhũng, tìm kiếm thỏa hiệp và bắt đầu hợp tác trong hòa bình và đối thoại chứ không phải chiến tranh và giết chóc. Nó có nghĩa là đem lợi nhuận từ dầu và kim cương và các nguồn quý giá khác để xây dựng trường học, bệnh viện và đường xá thay vì dành cho bom đạn và những cuộc chiến tranh vì hận thù.

Phát biểu khai mạc, Điều trần trước Ủy ban Đối ngoại của Thượng viện, 17/3/2001

Toàn văn bằng tiếng Anh của bài viết có trên Internet tại:

<http://usinfo.state.gov/journals/itps/0301/ijpe/pj61powe.htm>